

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 7 listopada 2019 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie i przez Sąd Okręgowy w Opolu, II Wydział Cywilny Odwoławczy - Polska) – Profi Credit Polska S.A./Bogumiła Włostowska i in. (C-419/18), Profi Credit Polska S.A./OH (C-483/18)

(Sprawy połączone C-419/18 i C-483/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 93/13/EWG – Artykuł 3 ust. 1 – Artykuł 6 ust. 1 – Artykuł 7 ust. 1 – Dyrektywa 2008/48/WE – Artykuł 10 ust. 2 – Umowy o kredyt konsumencki – Legalność zabezpieczenia wierzytelności wynikającej z umowy za pomocą weksla własnego in blanco – Żądanie zapłaty długu wekslowego – Zakres kognicji sądu)

(2020/C 10/16)

Język postępowania: polski

Sądy odsyłające

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie i Sąd Okręgowy w Opolu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Profi Credit Polska S.A. (C-419/18 i C-483/18)

Strona pozwana: Bogumiła Włostowska, Mariusz Kurpiewski, Kamil Wójcik, Michał Konarzewski, Elżbieta Kondracka-Kłębecka, Monika Karwowska, Stanisław Kowalski, Anna Trusik, Adam Lizoń, Włodzimierz Lisowski (C-419/18), OH (C-483/19)

Sentencja

- 1) Artykuł 1 ust. 1, art. 3 ust. 1, art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak będące przedmiotem postępowania głównego, które w celu zabezpieczenia zapłaty wierzytelności wynikającej z umowy o kredyt konsumencki zawartej między przedsiębiorcą a konsumentem umożliwiają określenie w tej umowie zobowiązania kredytobiorcy do wystawienia weksla własnego in blanco i które uzależniają zgodność z prawem wystawienia takiego weksla własnego od uprzedniego zawarcia porozumienia wekslowego określającego warunki, na jakich taki weksel może zostać uzupełniony, z zastrzeżeniem – czego zbadanie należy do sądu odsyłającego – że postanowienie to i to porozumienie są zgodne z art. 3 i 5 tej dyrektywy oraz art. 10 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG.
- 2) Artykuł 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy 93/13 oraz art. 10 ust. 2 dyrektywy 2008/48 należy interpretować w ten sposób, że w wypadku gdy w okolicznościach takich jak rozpatrywane w postępowaniu głównym sąd krajowy ma poważne wątpliwości co do zasadności roszczenia opartego na wekslu własnym, który służy zabezpieczeniu wierzytelności wynikającej z umowy kredytu konsumenckiego, oraz gdy ten weksel własny początkowo został wystawiony przez wystawcę jako weksel in blanco, a następnie uzupełniony przez remitenta, sąd ten powinien z urzędu zbadać, czy postanowienia uzgodnione między stronami mają nieuczciwy charakter, i w tym zakresie może zażądać od przedsiębiorcy przedstawienia pisemnego zapisu tych postanowień, tak aby móc zapewnić poszanowanie praw konsumentów wynikających z tych dyrektyw.

⁽¹⁾ Dz.U. C 427 z 26.11.2018.